

Berlini tapasztalatok

Egy vallomással kell kezdenem: nem sok kedvem volt ehhez a cikkhez hozzákezdeni, és tologattam a megírását. Nem csak a nyári hóhullám tett kedvetlenülé. Vegyes érzelmekkel jöttem haza Berlinből. Az egyébként pozitív emlékeket valami hiányérzet szűrkíti, úgyhogy egyfajta terápiás feladat is most ezt az összefoglalót megírnom.

A Stage | Set | Scenery kiállítás – régi, ismeretebb nevén Showtech – talán a világ legnagyobb színháztechnikai kiállítása. Kétévente a világ nagy részéről idesereglenek a színházi háttérszakmák képviselői, hogy találkozzanak azokkal a cégekkel, akik részben vagy teljesen erre a piacra dolgoznak.

A statisztikákat bújva azt látom, hogy 21 országból 274 kiállító érkezett, ami négytel több,

mint az előző kiállításon. Viszont beszédes, hogy ebből 80 új kiállító. Ez azt jelenti, hogy a kiállítóknak csak 30%-a első vagy esetleg visszatérő kiállító.

Hová lett 80 kiállító – tehetjük fel a kérdést? Itt talán érdemes röviden felidézni, hogy néhány éve a kiállítás tulajdonosa és a kiállítás

szervezését ellátó nemzetközi rendezvényszervező cég vitája szakításig fajult. A szervező cég akkor (és talán azóta is) megpróbálta áttérlni a kiállítók jó részét a saját portfóliójába tartozó Prolight + Sound kiállításra. Ez részben sikerült is nekik. És még ha nem is jártak teljes sikerrel, azért érezhető, hogy azok a cégek, akik mindkét kiállításon részt vesznek, mintha kisebb lelkesedéssel jöttek volna ide. Standjaik kisebbnek tűntek a megszokotthoz képest. Ennek megfelelően a kiállítás kicsit gépészeterorientáltabb lett, és ezzel együtt kissé csendesebb is.

A látogatók számát tekintve 10%-os növekedést könyvelhet el a kiállítás az előző rendezvényhez képest. 6600 látogatót regisztráltak. Ez kifejezetten jónak tűnik, még ha több kiállítóval beszélgetve az a kép alakult is ki, hogy ez kevesebbnek érződött. Ennek valószínűleg az lehet az oka, hogy idén nem a szokásos négy pavilonban tartották a rendezvényt. Eddig 4 egymás mellett lévő, 2x2-es elrendezésben körbejárható kiállítócsarnokban (Halle 1–4) került megrendezésre a kiállítás. Ennek kialakításnak az volt az előnye, hogy szűkebb helyen sűrűbbnek, látogatottabbnak tűnt a kiállítás. Idén viszont más elrendezésben, a Messe Berlin megszokotthoz képest túlsó végén (Halle 20–23), egymáshoz szellősen, átriumokkal kapcsolódó pavilonokba tették a kiállítást. A bejárando út vonal hosszabb lett, a látogatók szétszóródtak, és ez a folyamatosan hömpölygő emberfolyam helyett akár sokszor percekig üresen kongó folyosókat eredményezett. Azok a kiállítók, akik mind ezen, mind a Prolight + Sound kiállításon részt vettek, emiatt sokszor úgy érez(het)ték, hogy alacsony a látogatószám. Pedig növekedett, többen voltunk kint.

A kiállítás, mint említettem, csendesebb lett, ami nem azt jelenti, hogy csökkent volna a nívó. →

TÜCHLER

**KABUKI KABUKLIP
FÜGGÖNYEJTŐ-
RENDSZER**

**BIZTOS TARTÁS
AKASZTÓK NÉLKÜL IS**

**NEM KELL TÖBBÉ AZ
IDŐRABLIÓ ELHELYEZÉSSEL
ÉS A VÁZSZERKEZETHEZ
IGAZÍTÁSSAL TÖRÖDNI**

**A MÁGNESES
ERŐ BIZTOSAN KIOLDI!**

**KABUKLIP
CSAK FELRAK, CSIPTET ÉS KÉSZ**

KIVÁLÓAN HASZNÁLHATÓ:

- VETÍTŐFÓLIÁHOZ
- ZÁSZLÓANYAGHOZ
- FÜGGÖNYHÖZ
- DÍSZLETHEZ

**IP23/
IP54**

DMX-SOROZATEJTÉSSEL!

TEHERBÍRÁS

- KÖZVETLEN CSATLAKOZÁSNÁL
- EJTŐNYILÁSOKKAL

30kg

15kg

→ Sőt: több kiállító igazán szép, ötletes standdal jelent meg. Ugyanakkor valóban érdekes névumot nem tudok feleleveníteni. A cégek a megszokott termékeiket hozták, így technikai újdonságok helyett inkább a standok kreatív megvalósítása volt szembeötlő. Úgy tűnt, több kiállító is érdekességek bemutatása helyett inkább a meglévő ügyfélkör megtartását, vendégül látását tűzte ki célul, és a kötelező termékeken túl a büfére, bárpultra helyeztek nagyobb hangsúlyt. Újdonságot jelenthettek volna még az új kiállítók: francia, kínai és portugál cégek is érkeztek, bár itt sem volt új a nap alatt.

A szervező DTHG nagy hangsúlyt fektet arra, hogy a látogatók számára érdekesebbnél érdekesebb szakmai előadásokat tudjon tartani. Ebben igazán erősek. A pavilonok közt szétszórva több kerekasztal-beszélgetésbe, vitába vagy előadásba lehetett becsatlakozni. Az előadások többségét németül volt lehetőség meghallgatni, de lehetőség szerint angol szinkrontolmácsolást is biztosítottak. Idén az egyik legfontosabb témát a multifunkcionális terek kialakítása jelentette. E témában több fontos előadás is meghallgathattak a látogatók, de választhattak hang-, fény-, biztonság- és klasszikus színháztechnikai előadások közül is. A gazdag programkínálatot színházlátogatói lehetőségek is tarkították, többek közt az új berlini Barenboim Said koncerttermet, vagy a kiállítást követő napon a hamburgi Elbphilharmonie-t lehetett felkeresniük a regisztrált látogatóknak.

A kiállítás idején a szervezők gondoltak a frissen végzett, új szakemberekre is és nekik szóló egyedi programokat szerveztek. Kialakításra került egy karriersarok, ahol színházak kifüggesztett álláshirdetéseit is válogathattak.

Örömmel tapasztaltuk magyar kollégáink jelenlétét is a látogatók között, ebből is látszik, hogy a szakma továbbra is odafigyel erre a kiállításra. Magyar standok, magyar kiállítók ugyan most sem jelentek meg, de idén azért büszkén jelenthetem, hogy a kiállításnak volt magyar vonatkozása. Cégünk német partnerének köszönhetően nemzetközi porondra lépett a ZIN-M TSH típusú, truss szerkezetbe is építhető drótköteles húzógépnk.

Több partnerünkkel, illetve hazai barátainkkal beszélgetve arra jutottunk, hogy mindenki leginkább hagyományból és a meglévő kapcsolatok erősítése, esetleg néhány új beszállító felkutatása miatt érkezett, nem is annyira az újdonságok miatt. Azt hiszem, ennek is köszönhető a cikk elején említett hiányérzet. A korrekt, megszokott színvonalon megrendezett kiállításból hiányzott az újdonság varázsa, vagy legalábbis az a pezsgő hangulat, amit eddig megszokhattunk. Talán a következő érdekesebb lesz. Mi továbbra is kitartunk, és a következő Stage | Set | Scenery kiállításon is ott leszünk.

HORVÁTH NORBERT

Színház- és Emelőgéptechnika Kft.

